

ADAM ČEJKA: MLADÍ PŘINESOU DO SNĚMOVNY NÁPADY, DRAVOST A ENERGII

Adam Čejka kandiduje za Starosty v Praze. Povoláním je analytik, je mu 29 let. „Je mi skoro třicet, mám energii na rozdávání a za sebou už i dost zkušeností,“ napsal Adam do medailonku k anketě projektu 30 pod 30. „Přesně takoví lidi by ve Sněmovně neměli chybět.“ My jsme se Adama mimo jiné zeptali, čím ho vláda Petra Fialy zklamala a čím potěšila.

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo za to mohl?

Přesný moment asi nedovedu určit, ale byl jsem ještě docela malý. Pamatuju si, že jsem jako dítě občas sledoval záznamy z jednání Poslanecké sněmovny na ČT 2. Rodiče se tomu asi docela smáli, ale mě to fascinovalo. Postupně jsem začal víc číst, zajímat se o dění kolem sebe a už mě to nepustilo.

A kdy jste se začal zajímat konkrétně o hnutí STAN, za které kandidujete? Co vás na Starostech lákalo?

Muselo to být někdy okolo sněmovních voleb v roce 2010, kdy Starostové kandidovali společně s TOP 09. U Starostů mě nejvíc baví, že mají silnou regionální základnu, ale dnes už i zkušené celostátní politiky. Je to mix, díky kterému dokážou řešit věci jak v malých obcích, tak na celostátní úrovni. To propojení mi dává velký smysl.

Čím vás současná vláda během uplynulých čtyř let nejvíc štvála a čím potěšila?

Potěšilo mě, že i ve velmi složitých situacích držela pohromadě a dokázala řešit obrovské krize, ať už migrační po ruské invazi na Ukrajinu nebo energetickou. Mrzí mě ale, že se nepodařilo dotáhnout některé

projekty do konce, a to často i kvůli malichernostem. Někdy prostě chyběla lepší komunikace směrem k lidem.

Kolik by mělo být ideálně mladých poslanců ve Sněmovně po nadcházejících volbách?

Rozhodně víc než dnes. Nejmladší generace plnoletých tam není zastoupena prakticky vůbec. Ideál by podle mě bylo okolo dvaceti poslanců do třiceti let. Jasně, nebudou mít tolik zkušeností jako jejich starší kolegové, ale přinesou nápady, dravost a energii. A to je přesně to, co Sněmovna potřebuje, aby se rozhýbala.

A co byste vzkázal těm mladým lidem, kteří k volbám jít nechtějí?

Že i to je volba. Ale doporučil bych se zamyslet, co ta volba vlastně znamená a jaký má důsledek. Když k volbám nepůjdu, rozhodnou za mě ti, kteří tam přijdou. A pak je fér se sám sebe ptát: Chci, aby za mě rozhodovali ostatní, nebo si to radši vezmu do vlastních rukou?

